

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: Udrag fra Fulvia

Citation: Kaalund, H. V.: "Fulvia", i Kaalund, H. V.: *Fulvia*, 1891, s. 132. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund02val-shoot-idm140027968202960/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Fulvia

THEODOROS.

Saa skal vi aldrig sés i Livet mér?

FULVIA.

Det véd kun Han, som raader for hvad skér,
— som samler os, naar alle Grave briste!

(Hun vender sig bort fra dem og bedækker Ansigtet med sine Hænder. Tvillingbrødrene og Josephus tage Afsked med Klosterbrødrene, hvoraf nogle ledsage dem ud til Højre, medens Malchus og nogle af de andre, som nøjes med at vinke Farvel til de Bortdragende, blive tilbage og stikke Hovederne sammen i ivrig Samtale.)

(En forvirret Støj, blandet med Sang og Latter, høres nærmere og nærmere udenfor Skuepladsen.)

LUCAS.

Sé saa! der har vi alt den anden Flok!
hør, hvor de støje! —

MALCHUS.

Ja — Ungdommen raser!

LUCAS.

Afsted herfra! Jeg har alt faaet nok!

MALCHUS.

Ja vist! nu gjælder det at smøre Haser!

(Iler ud til Højre med de Andre, undtagen Fulvia, der bliver staaende, fortabt i sin Sorg, indtil Larmen er kommen saa nær, at hun skræmmes op; hun faar kun Tid til at ile hen til den modsatte Side.)

(En ny Flok af unge Kvinder med flagrende Haar, og af et vildere Udseende end de Første, komme, fulgt af en Flok skjæggede Mænd, jagende i bachantisk Jubel ind fra Venstre.)

KOR AF MÆNDENE.

Skjønne Mænader med flagrende Haar!
Stands dog, o stands dog og lad Eder fange!